

der ved Siden af Grundskylden tillige gennemføres en Grundværdistigningsskyld. Ingen Indtægt er jo lettere at erhverve end den, der skyldes Værdistigning af Grundene. Der kræves for at indkassere disse Indtægter intet Arbejde, der kræves ingen særlig Dygtighed, det eneste, der skal gøres, er, at der skal ventes, saa kommer Indtægten af sig selv, og det er endda en Indtægt, hvoraf der ikke skal svares Indkomstskat, fordi det er en Konjunkturgevinst. Det var denne Chance for at tjene, som det ærede Medlem Hr. Fibiger i Gaar var ængstelig for at berøve Samfundet; det ærede Medlem var meget bange for at se de enkelte blive berøvet denne Chance, der vilde derved ske noget for Samfundet skadeligt. Jeg tror ikke, der er nogen Fare i denne Retning, tværtimod vil jeg anse det for et stort Gode for Samfundets Udvikling, om denne Lov kunde bidrage til at begrænse eller, hvad der var bedre, helt umuliggøre Grundspekulationen. Grundspekulationen har kun eet Formaal, det at tjene Penge, samfundsmæssigt betyder Grundspekulationen kun dette, at den hemmer Udviklingen, fordyrer Hus og Hjem for den enkelte uden at gøre Spor af Gavn.

Men foruden den Modstand, Forslaget vil møde fra disse og andre Samfundsborgere, som føler, at de ved Grundskyldens Indførelse berøves en Chance, vil Forslaget ogsaa møde en Del Modstand fra Folk, som misforstaar selve Grundskyldsprincipets Rækkevidde og Virkninger. Den Modstand, som skyldes Misforstaaelse, vil maaske ikke blive saa skarp og saa bevidst som den Modstand, Forslaget møder fra deres Side, der kæmper for at bevare en Særinteresse, men jeg er tilbøjelig til at tro, at den kan blive lige saa farlig for Forslaget, særlig for Landets Vedkommende.

En af de Ting, der oftest siges imod Grundskylden, er, at den er et Middel, hvorigennem Samfundet, Stat og Kommune, vil ekspropriere, konfiskere den enkeltes Værdier i fast Ejendom. Der bliver sagt: Procenten kan jo blot hæves, dermed foregaar der en Konfiskation af det, den enkelte ejer i fast Ejendom. Disse Betragtninger var det ærede Medlem Hr. Fibiger i Gaar stærkt inde paa. Jeg forstaar, aldeles ikke denne Tale. Det beror paa en fuldstændig Misforstaaelse, at der paa dette Omraade er en større Fare ved en Grundskyld end ved en Ejendomsskyld. Akkurat det samme, der siges om Grundskylden, kan jo siges om Ejendomsskylden. Saaledes som Ejendomsskylden nu virker i vore Landkommuner og til Amtet, er For-

holdet jo det, at Amterne udskriver hele deres Skat i Form af Ejendomsskyld, og Sognekommunerne har Ret til indenfor en Periode af 3 Aar at bestemme, hvor meget de vil have i Form af Ejendomsskyld, og hvor meget de vil have i Form af personlige Skatter, og fik Byerne samme Ret som Landkommunerne til at opkræve en Grundskyld i Stedet for som nu en Ejendomsskyld, vilde Forholdet blive akkurat det samme. Er der virkelig en Forskel mellem disse to Principper med Hensyn til Faren for en Konfiskation af den enkeltes Ejendele, maa Forskellen dog være den, at efter Ejendomsskyldsprincipet kan Samfundet konfiskere baade Grund og Bygninger, Hus og Hjem, hvorimod det efter Grundskyldsprincipet kun kan konfiskere Grundskyldsværdien.

En anden Kritik, der ofte lyder, er den, at det er meget vanskeligt at ansætte Grundværdien rigtigt. Nu ved jeg meget vel, at der ved enhver Vurdering klæber visse Mangler, det gør der sikkert ogsaa ved Vurderingen til Grundskyld. Men jeg er ikke bange for at paastaa, at det er lettere at fastsætte et Jordstykkets virkelige Værdi end at bestemme, hvor meget den enkelte Ejendom er værd i Handel og Vandel. Det er derfor min Opfattelse, at er Vurderingen af Jord i Øjeblikket daarligere end Vurderingen af det samlede Brug, er det ikke, fordi Opgaven er vanskeligere, men fordi der er noget galt ved Systemet, og jeg vil gerne, da vi i dette Ting har Ekspertter paa dette Omraade, opfordre disse til at udtale sig nærmere om denne Side af Sagen. Jeg tænker her paa det ærede Medlem Hr. Wilmann, der allerede i sin Ordførertale har været noget inde derpaa, men jeg tænker ogsaa paa det ærede Medlem Hr. Martin Hansen. Naar vi omdanner de nuværende Ejendomsskatter til en Grundskyld, saa bør Grundlaget selvfølgelig være rigtigt, og det forekommer mig, at det er lettere her at finde den rigtige Værdi, saafremt det da ikke er et forkert System, der anvendes. Jeg vil derfor gerne høre disse to ærede Medlemmers Udtalelser om dette Spørgsmaal, høre, hvorvidt det er deres Opfattelse, at Vurderingen af Grundene ikke kan ansættes rigtigt.

Der er ligeledes mange, der frygter for, at naar vi faar en Grundskyld, vil deres Ejendomme dale i Værdi. Jeg tror, dette skyldes en Misforstaaelse. Det maa være det samme, om vi lægger en Ejendomsskat paa det samlede Brug efter dets Værdi i Handel og Vandel, eller vi lægger Skatten paa Grunden uden Hensyn til den samlede